

86. XI. 17. Херсон.

158

Вельмишануваний Добродію,

З великим вдоволенням і найщирішою охотою приймаю в Вашій ласкаві записці до співробітництва у "Поступові", співробітництва, котре приваблює мене тільки найбільш, що програма місячника мені дуже і дуже подобається, а найбільш те, що Ви даєте широкі місце критиці, котрої у нас досі не було і котра дуже і дуже потрібна тепер для нашої літератури. Одно тільки турби лякає мене: чи допустять "Поступ" у Росію? Він мав-бы великий вплив на Україні, і мені здається, що за дия змоги одержати доступ йому і до нас, можна навіть пожертвувати де якою частинною тією свободи, котра можлива для ганьбової преси і котра примушує російську цензуру скося дивитися

595

на гашицькі часописі, се-б то, до ворогуван-
ня проти мови, літератури додається ще
ворогування й проти напрядуку. Я прошу
вибачення за цей мій погляд, котрий
я, зовсім непроханий, тепер викладаю;
але-ж мені здається, що в справі, котра
для нас не єсть просто тільки журналь-
на справа, а моя ширше і стількіше
значення, для Вас може не залишиться
будуть думки головіка, котрий білши -
менш близько ~~по~~ міг позмаїтись
з нашими цензурними порядками.

Що до праць моїх, то все, що можу
зробити з моїми невеличкими силами, я
радий для Вас зробити. У всякому-ж разі
я беру на себе бібліографічний одділ,
а також, звісно, не лишу й белет-
ристички. Не рещувуйте тільки, коли
рецензії моє прохи снізгодитимуться:
у нас так, що і в Києві дивури

не кожному українську книжку заради здобу-
дем, а саме у цьому, Богом покинутому, Хер-
сові, то й потім!

Ви кажете про огляд популярних ви-
дань українських. Се-б то як: усіх, які
тільки з'явилися, чи тільки нових? Я
для мене, котрий був де-який часем,
членим, питання про народню літе-
ратуру & має дуже велику вагу, і з давня
вже збираюся сагодатися коло такого
критичного ^{огляду} ~~огляду~~, але всіх книжок, які
з'явилися для народу. То чи не будете
Ви такі ласкаві, що одмовите мені,
якою саме Вам огляду треба: такого,
як в когуч, чи ^{тільки} нових? У всякому разі,
в цій праці не думаю кидати і зроблю,
що змогу.

От що до історії укр. театру, то тут
уже я, здається, мало що відіте: обста-
ви мого життя не дали мені

докладно роз'яснитися з цим питаннями. Тим-
то я не можу Вам тут нічого обіцяти
напевне. Мені здається, що для цієї ~~справи~~^{справи}
міг-би де-що зробити Антоні Александро-
вич Мамбієв (Одеса. Реальное училище св. Павла
Антоні Александровичъ Мамбієв, учитель.)
Тільки не знаю, чи візьметься він, але-ж
думаю, що як його підготувати, то згодиться.

Одні шкі (не співають) і дописі теж
така річ, що вперед я нічого не обіцяю, хоча
і не зражаюся газдалегідь. Для першого діла (шко-
ли) чи не здався-б доповіді Лубенець (Т. Ху-
торний)?

Не знаю, що буде з тими роботами, котрі
я заслав до "Ворі" і котрі досі не надруковано
(Опов. "Хата", ескіз: "Церкви", вірші) Чи
воми перейдуть до Вас, чи у "Ворі" зоста-
нуться? І у всякому разі з "Вором"
поривати зв'язків не буду, а якщо коли
нові редактори через Віщю не будуть не прий-

суть до „Вопі“ ці роботи, а Вам здаються
вони підходящими. То з нічого не маю проти
того, щоб вони перейшли до „Поступу“. А
остатні мої рецензії чи у „Вопі“ будуть
надруковані, чи вони до Вас перейдуть?

На превеликий мій shame, з нічого не можу
Вам тепер послати дві „Поступу“, окрім цих
двох віршів, котрі може знадобляться Вам
для 1го № 7, але-ж повернувшись з моїх
статистичних розвідів (за тиждем до Рівня)
з сподівавсь поради для Вас неперериваючу-
юся роботу.

А по сій мові дозволяйте мені од май-
цурішого серця побажати Вам і
ділові, котре ~~ви~~ ви розпочинаєте, цієї-
го найкращого и зостатись

Щиро прихильним

до Вам. Б. Трішчанков

Р. С. Якуті с цім листом посилавшисть ^{передплатили}
руб. Що до адресу мого, то перший №

я попросил-бу Вое воевати меси
у Херсон (Губ. Земск. Упр.), а що до
остатних Н.Н., то я моєї мамини
свій адрес, бо в Херсона я маю, в
порятком 1887 р., вивати.